

Čís. 11561.

Bylo-li vyhotovení nálezu rozhodčích doručeno straně bez podpisu všech rozhodčích, jest rozhodčí nález neúčinný, třebas bylo dodatečně doručeno rozhodnutí podepsané všemi rozhodci.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1932, Rv I 425/31.)

Žalobce domáhal se zrušení rozhodčího výroku rozhodčího soudu, dovozuje jeho neplatnost mimo jiné z toho, že rozhodčí nález nebyl podepsán všemi rozhodci. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic.

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Dovolatel se mýlí, míně, že rozhodčí nález jest účinný, když vyhotovení nálezu bylo doručeno straně bez podpisu všech rozhodčích, ale když dodatečně bylo doručeno vyhotovení všemi rozhodci podepsané. Formální ustanovení zákona o bezúčinnosti rozhodčího nálezu jsou dána k ochraně stran před formálními poklesky rozhodců, a jest je proto vykládati přesně (srov. nář. 9912 sb. n. s.). Rozhodčí výrok stává se proti stranám účinným doručením (§ 592 c. ř. s.). Stalo-li se doručení vyhotovení rozhodčího nálezu bez podpisu všech rozhodců, nastala tím již bezúčinnost nálezu. Zákon neustanovuje, že nastavší bezúčinnost může býti zhojena dodatečným splněním scházejících formalit, zejména dodatečným doručením správně podepsaného vyhotovení nálezu. Nález nejvyššího soudu vídeňského (čís. 1304 sb. Gl. U. n. ř.), jehož se dovolatel dovolává, řeší jiný případ, totiž případ dodatečného podpisu prvopisu nálezu, který se ještě nestal účinným proti stranám doručením.

Čís. 11562.

Příčí se zákazu § 879 čís. 2 obč. zák., dal-li si advokát v době, kdy spor jeho klienta nebyl ukončen ještě ani rozsudkem v první stolici, postoupiti pro zástupčí útraty, jichž výše nebyla známa ani jemu ani jeho klientovi, celou pohledávku (i s útratami), jejíž vydobytí mu bylo klientem svěřeno.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1932, Rv I 648/31.)

K vydobytí peněžité pohledávky vedl žalovaný exekuci zabavením a příkázáním k vybrání pohledávky, příslušející dlužníku Josefu B-ovi proti poddlužníku Leopoldu L-ovi. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalující advokát nepřipustnosti exekuce, tvrdě, že mu Josef B. dluhuje útraty ze sporu C 17/28 proti Leopoldu L-ovi a že si dal proto postoupiti pohledávku Josefa B-a proti Leopoldu L-ovi, jež byla ve sporu C 17/28 přisouzena Josefu B-ovi. Procesní soud první stolice žalobu zamítl jednak z důvodu, že byla popřena platnost postupu a nebyl učiněn příslušný určovací návrh na zjištění jeho platnosti podle